

Рождавсь праметал у пісні
І ріс — і чули, і нишкли.
Крім башти, яка зловтішно
Ринала у хвилі пізні.

За камінної радости камінь
Тіні на квітах накреслив.
А місто в садах, як в кріслі,
Аж крин розвів руками.

Зорям на небі тісно,
Троянда пішла від місяця.
Дерева, як з діжки тісто,
Муром стікали в барвисте,
Де вітер від пахощів світиться.